

Lena Marcopolis vs Kathryn Merteuil – A Poona spin off

Disclaimer

Lena Marcopolis is weliswaar sterk geïnspireerd door iconische 'Queen Bee'-personages als Kathryn Merteuil, Regina George en Courtney Shayne, maar is van daaruit verder ontwikkeld tot een aparte en unieke antagonist. Hoewel Lena's personage overeenkomsten vertoont met deze bekende archetypes, zijn de details in haar 'wiki', conflicten en verhaallijnen originele creaties die specifiek zijn voor haar rol, in zowel de oorspronkelijke roman als onderstaande spin-off. Deze disclaimer dient om Lena's unieke evolutie te benadrukken, haar te onderscheiden van haar inspiratiebronnen en tegelijkertijd haar ontwikkeling als originele antagonist te laten zien.

Kathryn Merteuil, aan de andere kant, is een personage uit de film *Cruel Intentions*. Al haar uitspraken, acties en reacties in onderstaande spin-off zijn gebaseerd op interpretaties van haar karakter uit deze film en worden verder beïnvloed door de fanfilm *Kathryn Merteuil 10 Years Later (Teen Idle)*, beschikbaar op YouTube (zie link hieronder). Hoewel de spin-off op deze bronnen is gebaseerd, bevat het ook creatieve elementen en interpretaties die mogelijk verder gaan dan de oorspronkelijke films. Lezers moeten haar rol dan ook eerder zien als een creatieve weergave dan als een directe en accurate voortzetting van de canonieke reeks van het personage.

<http://www.youtube.com/watch?v=vcOVSQcAmEE>

Proloog

Nog nagenietend van de zojuist afgewerkte badmintontraining had de 19-jarige Lena Marcopolis zich, na een verfrissende douche, in haar ruime witte badjas gehuld en zich comfortabel dwars over de bank in haar kamer genesteld. Ze zette de gehuurde film 'Cruel Intentions' op en grijnsde genietend bij Kathryn's streken. Aan het einde van de film veranderde haar stemming echter. Lena's katgroene ogen begonnen te gloeien en een schampere trek van teleurstelling verscheen op haar mond. "Kathryn is weak. She cries in defeat," mompelde ze smalend terwijl ze de video uitzette.

Aan de andere kant van de oceaan had de 17 jarige Kathryn Merteuil zich na de eindscene in 'Cruel Intentions' opgesloten in haar kamer. Daar trof ze tussen een stapeltje papieren onderstaande 'Wiki' over ene Lena Marcopolis en begon die lezen.

<-- Wiki Lena Marcopolis -->

Lena Marcopolis is a fictional character from the novel 'Poona,' characterized by her dominance and manipulative nature. She plays a central role in the social life of her peers in and around the fictional Dutch small town of Haarn and serves as a significant antagonist for the main character, Tom Dekker.

Appearance and Personality

Lena is approximately one meter seventy-four tall, with short, raven-black hair and strikingly glowing cat-green eyes. Lena is known for her confident and haughty demeanor. Her popularity and status are fueled by her position as the undisputed champion within the Haarn Badminton Club (HBC), where others compare her local and regional dominance to that of the world star Phoebe Sadrigo on a global level. A comparison that naturally strokes her ego, as in this novel, badminton has overtaken tennis as the most prestigious racket sport.

Social Dynamics

Together with her younger sisters, Erica and Pamela, Lena dictates the social life of their peers. They determine who's 'in' and who's 'out', enhancing their reputation and power within the community. Lena's influence and manipulative nature are evident in her interactions, where she does not shy away from using physical and emotional bullying to get her way.

Conflict with Tom Dekker

Lena's relationship with Tom Dekker is fraught with conflict and hostility. After Tom returned from a stay in a children's home, Lena picked him out as her 'personal slave' by threatening with social exclusion, if he didn't obey. However, Tom refused to yield to this threat, which Lena perceived as a severe personal defeat. Since then, she has been constantly belittling and mocking Tom, both verbally and physically.

Confrontation with Phoebe Sadrigo

A crucial moment in Lena's story occurs when she meets Phoebe Sadrigo, her great idol, during a visit to the HBC complex. Lena's initial reaction is one of euphoria, but this quickly turns to astonishment and humiliation when she discovers that Tom has a personal connection with Phoebe. Moreover, Phoebe is unimpressed by Lena's arrogance and puts her in her place, in front of the very guy Lena had always despised, deeply hurting Lena and shaking her adoration for the star.

Family and Home Situation

The Marcopolis family lives in a large villa at Reijckensingel 13. Lena has two younger sisters, Erica and Pamela, with whom she has a close but hierarchical bond. Lena is the leader of the trio, also known as the "Trinity," an alliance focused on social dominance. Pamela is as ruthless and decisive as her eldest sister, while Erica is generally considered 'milder' by the others, the 'white sheep' in this regard.

Strategic Response

After the humiliation by Phoebe Sadrigo, Lena returns home to vent her anger and frustration. She breaks up with her boyfriend Rob Sanders, who does not support her plans for revenge against Tom and Phoebe. She then gathers her sisters to discuss a strategy. Lena decides to organize the social exclusion of Tom and Phoebe, despite Erica's skeptical attitude. This shows Lena's determination to protect and maintain her social status.

Self-Interest and Boundless Determination

For Lena, only her own interests matter, and she is willing to go to great lengths to defend them. The ultimate example of her ruthlessness is when she later, under the guise of seduction and reconciliation, permanently silences her ex-boyfriend Rob. She sees his knowledge of her as a potential threat to herself and acts without any remorse to protect her own position.

Trivia

- *Lena is proud of her English pronunciation in conversations, such as with Phoebe, a sign of her striving for superiority and distinction.*
- *Lena's arrogance and confidence are fueled by her dominance within the local badminton club.*
- *Lena's humiliation by Phoebe Sadrigo marks a turning point in her story, where she is confronted with her own limitations and the boundaries of her social power.*
- *Lena's family lives in a luxury villa, contributing to her sense of superiority and status.*

Conclusion

Lena Marcopolis is a unique and extremely ruthless antagonist, whose actions go beyond those of many other iconic antagonists. Her total lack of empathy and her willingness to resort to physical violence and murder make her one of the most disturbing and relentless characters in her genre. When it comes to 'defending' and 'protecting' her own interests, Lena has absolutely no moral barriers. Period!

<-- end wiki -->

Tegelijkertijd gefascineerd en geschokt door verschillende passages, sloeg Kathryn de 'Wiki' dicht. Maar hoe ze het ook probeerde, 'Lena' bleef haar achtervolgen, als een schaduw die de daaropvolgende weken steeds dieper in haar gedachten kroop. Uiteindelijk kon Kathryn de drang niet langer weerstaan. Ze moest deze vermeende 'counterpart' face-to-face ontmoeten, niet alleen om te toetsen hoe waarheidsgetrouw de karakterschetsen in de 'wiki' waren, maar ook om te ontdekken of ze zowaar nog iets van deze Lena zou kunnen leren ...

De ontmoeting

Het was een drukke zaterdagavond in de discotheek "Shadows and Lights". De drie grote dansvloeren, elk met een eigen bar, waren gevuld met jongeren uit Haarn die zich overgaven aan de pulserende beats van de dj's. Aan de centrale bar bij de middelste vloer zat Kathryn Merteuil, elegant gekleed, met een glas rode wijn in haar hand. Ze keek om zich heen en neuriede zachtjes mee met "Bittersweet Symphony" van The Verve. Hoewel ze een nare herinnering aan het nummer had, liet ze zich niet het genot afnemen om zich de ongenaakbare koningin in deze setting te voelen.

Plots werd haar aandacht getrokken door de klaarblijkelijke reuring bij de ingang. Als de Rode Zee onder Mozes' handen spleten de daar verzamelde jongeren zich in twee groepen uiteen en vormden zo een 'erehaag' voor degene die haar entree maakte. Kathryn werd op slag gegrepen door haar hele houding en uitstraling. Statig. Uitdagend. Dominant.

"And who is she?" informeerde ze nieuwsgierig bij de barkeeper.

"Lena Marcopolis. A local star in badminton. Our own Phoebe Sadrigo."

"Ah." grijnsde Kathryn minzaam.

Lena liep rechtstreeks naar de bar en nam plaats links naast Kathryn zonder haar ook maar een blik waardig te keuren. "Hai Eric," begroette ze de barkeeper.

"Hai Lena, een cola?" vroeg Eric met een schuchtere glimlach.

"Je begint me al goed te kennen, hè Eric," antwoordde Lena met een knipoog.

Kathryn, die niet van plan was zich te laten negeren, besloot zich erin te mengen. "Yeah sure. The local sports star Lena Marcopolis is having a soda. Even the slightest alcohol might affect your performances, right?"

"And you are?" Haar gloeiende katgroene ogen leken diep in Kathryn's binnenste te willen doordringen toen Lena haar van top tot teen opnam. Daardoor toch even van haar stuk gebracht, was Kathryn niet in staat zich adrem voor te stellen. "Wait a minute. I recognize you. You're Kathryn Merteuil. That cry baby from 'Cruel intentions'." zei Lena met een schamper lachje.

"Lena Marcopolis. That wannabe 'Phoebe Sadrigo', who was humiliatingly put in her place by her great idol. In front of the biggest loser in town, no less." kaatste Kathryn de bal terug.

"At least I didn't cry over it," sneerde Lena met een kil lachje om haar lippen. "Anyways, what brings you all the way out here?"

Kathryn, die haar kalmte herwon, besloot eerlijk te zijn. "Quite to be honest. To meet you."

Lena keek even verrast, maar herstelde zich snel. "Me? Why?"

"Your reputation has preceded you," antwoordde Kathryn rustig.

"Which reputation?" hield Lena zich van de domme. Ze wilde Kathryn aftasten.

Kathryn leunde iets naar voren. "Well, after all that mess at Sebastian's funeral, I read a 'little wiki' about you. About how you control and dominate the youngsters around here. And how far you are willing to go to preserve that dominance and I must say, I'm impressed."

Lena nipte aan haar cola, haar ogen nog steeds scherp op Kathryn gericht. "Well, thanks for the compliments, but what's your gain?"

"I thought we can keep in touch. To learn from each other," stelde Kathryn voor.

Lena lachte kil. "I don't teach losers." verwees ze duidelijk naar een beroemde quote uit de film. "And I certainly don't need to learn from them, either."

Kathryn voelde een steek van onbehagen bij het herkennen van de quote, maar verborg deze achter een zelfverzekerde glimlach. "Well, I'll be around for a while, so you can see for yourself. You might be surprised about what I have to offer you. I've learned from this experience, too, you know." Haar grijns werd breder terwijl ze haar tweede glas rode wijn opdrong en zich tot de barkeeper wendde om af te rekenen.

"Better think this over, Lena." legde Kathryn een visitekaartje van een hotel op de bar en schoof het in Lena's richting. "It would be an eternal shame if you did not accept this challenge." Met die woorden keerde Kathryn Lena de rug toe en verliet de discotheek, haar hoofd hoog opgeheven.

Achteloos pakte Lena het kaartje van de bar, wierp er een terloopse blik op en stak het in haar broekzak. Met een laatste slok cola keek ze Kathryn na. Haar katgroene ogen gloeiden van opwinding en vastberadenheid en een koude grijns verscheen op haar gezicht. "Well, Kathryn Merteuil. So you think you can come over all the way from The States to interfere in my territory. We'll see about that."

De confrontatie (enkele dagen later)

Op de trap naar boven wat in haar broekzakken voelend trof Lena het inmiddels verfromfaaide visitekaartje dat ze in de 'Shadows and Lights' van Kathryn had gekregen. "O ja, da's waar ook." Op haar kamer aangekomen pakte ze haar telefoon, schoof de antenne uit en drukte het vermelde nummer. Na een paar keer overgaan werd er opgenomen.

"Goedemiddag Hilton Hotel Amsterdam, waar kan ik u mee van dienst zijn?" klonk de stem van de receptioniste.

"Goedemiddag Lena Marcopolis spreekt u mee. Ik begreep dat Kathryn Merteuil bij u verblijft. Ik zou graag met haar doorverbonden worden. Ze verwacht een telefoontje van me."

"Zeker. Eén ogenblik, alstublieft."

Lang hoefde Lena niet te wachten. "Kathryn Merteuil speaking."

"Kathryn, Lena here. Lena Marcopolis. We met at the 'Shadows and Lights.'"

"Ah, Lena." klonk Kathryn voldaan. "Was already awaiting your call. So, I presume you accept the challenge?"

"Nope."

"Why not?" was Kathryn nieuwsgiering.

"Because there is simply no challenge to accept." smaalde Lena.

"And what's that supposed to mean?" beet Kathryn geïrriteerd terug.

"That you're just too weak to be a challenge." verklaarde Lena opgeruimd.

"Are you still playing that 'cry baby' card against me? How pathetic." sneerde Kathryn hooghartig.

"It's not just about that," was Lena totaal niet onder de indruk. "The other day, I found out something else about you. Your were having sneaky visits to a shrink, right? To talk about Sebastian. You feel responsible for his death, don't you?"

Kathryn viel stil. Deze had ze niet zien aankomen. Daarbij raakte dit een gevoelige snaar.

"But Kathryn? Really?" Lena's ongelovige toon deed daar nog een schepje bovenop. "As far as I know, he died in an unfortunate car crash. Unless you were behind the wheel, you had nothing to do with it."

"But the circumstances ... " poogde Kathryn tegen te werpen.

"Circumstances do not matter, baby." reageerde Lena kil. "Unless you actually kill someone yourself, you're never responsible for another's death. I mean, my ex-boyfriend committed suicide because I dumped him. And do I feel responsible? Not in the slightest way."

Met stijgende ontzetting en afgrijzen hoorde Kathryn haar aan. Bij de laatste zinnen schoot door haar hoofd dat ze daarover 'iets' in Lena's wiki had gelezen en een rilling ging over haar rug. Werd daarin niet gesuggereerd dat Lena hem had vermoord?

"Only when you actually do kill someone, circumstances can matter." oreerde Lena lustig verder. "Some people just ask for it." concludeerde ze met een brede grijns en gloeiende katgroene ogen.

Aan de andere kant van de lijn had Kathryn zich op haar hotelbed laten vallen. Ze begon te vermoeden dat ze zich nu echt in een wespennest gestoken had.

"So, my dear Kathryn Merteuil, this little fact proves me, again, that you're just too weak to be a challenge. Besides, as you must have concluded yourself as well by now, I've got my sources – and resources – everywhere, so I can outclass and outmanoeuvre you anytime. I'm not just another pathetic, local, power-hungry wannabe manipulator like yourself. I'm ready to go all the way. Whatever it takes. No boundries. No limits. So, to be my equal, you have to be willing to take that one 'final step' yourself, as well. And from what I've seen and heard, I recon you don't have the guts for that. You will never take that step, so I will always be way ahead of you."

Verslagen zat Kathryn ineengekrompen op haar hotelbed. Diep in haar hart wist ze dat Lena gelijk had. Met alle streken die ze ooit had uitgehaald, was er altijd, 'ergens', een – noem het morele – lijn geweest waar ze niet over ging. Lena had die morele barrière kennelijk niet. Daarbij, als Lena in het tijdsbestek van die paar dagen dat ze elkaar nu 'kenden' al van haar, toch zorgvuldig verborgen gehouden, psychiatrische bezoeken wist, zullen haar klauwen ook wel overal reiken. Nee, deze ongeveer twee jaar oudere tiener was duidelijk een maatje te groot voor haar.

"Now, be a good girl, go back to The States and play your little schemes there. In your own bubble. Forget about me and the idea of ever interfering in my territory again. Otherwise, you might find yourself reunited with Sebastian sooner than you think."

Zonder Kathryn's reactie af te wachten verbrak Lena de verbinding en schoof minachtend snuivend de antenne met haar linkerhandpalm weer in.

Epiloog

Nadat Lena de verbinding verbroken had, zat Kathryn nog even wezenloos op haar hotelbed. Een dualistisch gevoel maakte zich van haar meester. Aan de ene kant voelde ze een zekere woede en frustratie opkomen dat ze zich door dit 'Nederlandse dorpsmeisje' zo had laten overvleugelen. Aan de andere kant begreep ze dat Lena niet te onderschatten was en dat die al haar dreigementen waar zou maken, als Kathryn deze confrontatie nu door zou zetten. Vooral de impliciete doodsbedreiging aan het eind deed een rilling door haar heen gaan en ineenkrimpen. Kathryn besloot alles even te laten bezinken en begaf zich naar het restaurant om eerst uitgebreid te dineren. Vervolgens ging ze naar de bar om nog wat te drinken.

Na een onrustige nacht vol dromen en bijna-nachtmerries over Lena, nam Kathryn aan het ontbijt buffet haar beslissing. Alles overwegende was het inderdaad verstandiger ... en voor haarzelf gezonder ... om Lena's raad op te volgen. Terug op haar hotelkamer nam ze meteen contact op met American Airlines en kon nog diezelfde middag mee met een vlucht terug naar The States. Daarop pakte ze haar spullen, checkte uit het hotel en vertrok naar Schiphol. Na een paar uur belastingvrij winkelen en een luxe lunch, ging ze naar de gate. Terwijl ze wachtte in de First Class lounge, had Kathryn nog één denkbeeldig gesprek met haar tegenstandster. "Lena, this is not just sick. You're sick!" dacht ze bitter. Dit besef versterkte haar besluit om te vertrekken, en toen ze werd opgeroepen, boarde ze het vliegtuig. Ze zocht haar plek op en kreeg een glas champagne aangeboden. Toen het toestel naar de startbaan taxiede keek Kathryn ter afscheid nog één keer uit het raampje. Met het opstijgen van het vliegtuig sloot ze in haar hart het onderwerp 'Lena Marcopolis' voorgoed af.